

Komentář k 2. úkolu – Královcová

Náboženství lidstvo provází již od počátku, tj. od pohanských dob. Téměř každá náboženská tradice alespoň částečně čerpá z rituálů pohanských. Křesťanské Velikonoce jsou v době, kdy pohané slavili příchod jara a Vánoce zase probíhají v období zimního slunovratu. To znamená, že náboženské tradice, které známe v dnešní době, jsou jakousi „transformací“ těch pohanských.

Zde je několik problémů – tím, že používáte slovo pohanské, vlastně sama vymezujete geograficky prostor, o kterém se bavíte. Tímto prostorem jsou oblasti, kde se později ukotvilo zejména křesťanství jako hlavní náboženská tradice. Proto není vhodné zevšeobecňovat vaše tvrzení na celé lidstvo – protože slovo pohan vychází z určité tradice a např. pro asijské země není až tak relevantní. Druhý problém je pak se samotným pojmem. Tím, že byl a je ze strany církve (zejména katolické) používán k označení těch, co nejsou součástí křesťanské tradice, nese si tento pojem hodnotící konotace, které není možné přenášet do akademických textů. Proto je lépe hovořit o tradicích předkřesťanských.

U Romů lze nalézt podobný postoj k náboženství jako u Indů k buddhismu, stejně jako postoj Evropanů ke křesťanství. Indové také chodí do chrámů jen zřídka, oltáře v chrámech jim doma vynahrazují jejich vlastně vytvořené. Ale není tento trend i v Evropě mezi „gádži“? Nechodí stále více Evropanů do kostela jen na velké svátky nebo na pohřby a svatby?

Další podobnost mezi Romy a Indy spatřujeme ve víře v posmrtný život a v návrat nespokojených duchů zpět mezi nás živé, abychom jim pomohli najít zpět klid, nebo aby nás mohli varovat před nebezpečím. V křesťanské víře je jasně stanoveno, že se duše nevrací zpět na zem, jde buď do pekla, do očistce, nebo do nebe. Zvěsti o spatření ducha zemřelého jsou považovány za pověry, jelikož návrat duše zpět na zem je zázrak, kterého byl schopen jen Ježíš, a právě toto je bráno za základní dogma křesťanské víry. Proč tedy i věrní křesťané provádí bizarní rituály, aby se ochránili před duchy?

Z těchto konkrétních případů usuzuji, že přístup každého jednotlivce k náboženství je podmíněn nejen jeho etnikem nebo národností, ale hlavně vlastním a osobitým naturelem, skrz který si upravuje a ohýbá jak pojetí náboženství, tak i tradic. Některé věci vypouští a druhé naopak upřednostňuje, a to platí jak u Evropanů, tak u Romů.

Ve vašem textu je problém v tom, že používáte pojmy, které nevysvětľujete a nebo že dáváte do souvislosti některé věci, ale zase tuto souvislost neobjasňujete. Pro čtenáře je pak velmi těžké pochopit odkud se všechny tyto pojmy a souvislosti berou. Navíc pokud nejsou jasné významy, se kterými pracujete, snadno se stane, že bude dezinterpretováno to, co píšete. Tzn., že čtenář si vytvoří vlastní významy. Pokud se v rámci akademického textu pokoušíme hodnotit, je nutné vyjasnit jaké jsou měřítka a rámce tohoto hodnocení, znovu – je to proto, aby čtenář věděl a chápal všechny souvislosti a nemohlo dojít k dezinterpretaci.